

1. Á deyjanda degi. Smásaga.

2. blöð qto.

Prentað í Dýraverndaranum,

7. nóv. 1940. XXVI. árg.

7. tbl. bls. 63.

Fala það að þér; ég er lasin og freyðt mín elsti til þess að annast það, en
 þér freyðt í til þess og lítlu stúlku minni þinni; sem hafid verið mín svo góðar."

Þetta slétti síðan Hattlinginn um nef og augu, labbaði síðan upp í stúna sinn
 og mjálmaði létid sitt, viss og í húðis steyri.

Gamla kona þótt Hattlinginn og bar hann inn í hús sitt.

Þessdan kvæmi síðan kona lítla stúlkan hennar frá stólanum og það gamla konan
 hana að fara út í stúna sinn, til þess að geta að þér, hvernig gamla þinn lídi, móður
 Hattlinginn, en þú lá þá dand í gólfum: Hafi elsti konan í bali sitt
 áður en þú kringi niður; svo brátt hafi orðid um hana. —

Saga þessi er sönn. Sjáir þú m. a. þína fátæklausa ást mædurinnar
 til afkomu sinnar, og jafnframt frægt hennar til gamla konunnar og stúlk-
 unnar lítlu um það, að þú einn villi þú fela barnið til vandr.

veiklu þegar þú sé, að hennar gat eigi lengur notid við til þess, en

frundi dandann svo nálegt sér, að þú myndi jafnvel elsti geta dragist

7 lífandi þú í leid sinni þú til sín. — Og svo segja menn, að þú séu tilfinninga oljó
 og "steynlausar steyri"! Jon Talsson.